

[Forsvarsministeren.]

anledning af, at fru Mette Madsen stillede et par direkte spørgsmål. Jeg håber ikke, at fru Mette Madsen tager mig det unødigt op, når jeg siger, at det var med vilje, at vi undlod at spørge statens museumsnev, alene af den grund – både fru Mette Madsen og jeg kender det udmærkede danske ord – at mens græsset gror, dør hørsemor. Det er den alvorlige situation, vi er i med fregatten. Jeg synes faktisk, der skal handles hurtigt. Jeg er også meget ked af den udsættelse, sagen har fået her, og de måneders udsættelse, som sandsynligvis kan komme ud af det, for det kan komme til at koste meget dyrt for fregattens videre bevarelse.

Når det drejer sig om forskellen mellem nationalmuseets syn og vores syn i forsvarsministeriet, er det ganske enkelt det, at vi ikke har villet give nationalmuseet fuldstændig magt til at sige, hvad der skal ske, for det kan man ikke byde en kommune. Vi har derimod sikret os, at kommunen forpligter sig til at drive fregatten som et museum på en effektiv og værdig måde under behørig hensyntagen til den orlogsmæssige tradition, forsvarlige sikkerhedsmæssige forhold for publikum samt et kvalitetsmæssig acceptabelt souvenirsalg. Derefter – og det er det meget væsentlige i denne forbindelse – at fregattens restaurering og vedligeholdelse tilrettelægges i samråd med en af nationalmuseet udpeget museumsyndig. Jeg tror nok, jeg tør sige, det vil betyde, at der ikke bliver vanskeligheder på det museale område.

Så skal jeg til sidst sige i forbindelse med hr. Honorés indlæg, og det gælder også en lang række af de øvrige ordførere: Det er jo egentlig ejendommeligt, at vi i denne sal faktisk er enige om, at fregatten »Jylland« skal bevares, og så skal slås så energisk om, under hvilken form det skal gøres. Men hvis det virkelig er tilfældet, at vi alle har denne interesse, så må det også være muligt forhåbentlig hurtigt at komme igennem med en løsning, som ikke bevirker, at skibet fortsat ligger i en tilstand, der gør muligheden for bevarelse mere og mere fjern.

Jeg skal også sige til hr. Honoré, at synspunktet om beskæftigelsen havde jeg egentlig også, indtil jeg af fredningsstyrelsen fik at vide, at det var en overvurdering, det drejede sig om. Dette her gælder altså også hr. Lindingers indvendinger på dette område.

Jeg skal til allersidst oplyse, hvordan den

økonomiske situation er, hvis fregatten forbliver i forsvarsministeriets regie. Der er lige gået et forsvarsforlig. Der er ingen muligheder for på dette område at finde bare 5 kr. til at fastholde en bevarelse af fregatten »Jylland«. Derfor vil det nok alligevel være det rigtige, hvis man skal gå ind for en idé om at fastholde den i statseje, at det er kulturministeriet.

Mette Madsen (V):

Det var meget spændende at høre ministeren gå ind i spørgsmålet om retstilstanden, og jeg synes, det var udmærket, at vi allerede i dag kunne få klaret af, at man ifølge de testamentariske bestemmelser ikke har nogen mulighed for at overdrage fregatten til en privatperson. Så vil jeg godt spørge ministeren, om han også allerede i dag kan svare på det spørgsmål, der så straks opstår: er det ifølge de testamentariske bestemmelser også udelukket at leje fregatten ud for en årrække på betingelse af, at man får den istandsat, og de ting, man ellers kan blive enige om?

Så må jeg sige, at det var en lidt pudsig måde, jeg fik svar på, hvorfor jeg netop ikke havde fået svar på, hvorfor man ikke havde villet høre statens museumsnev. Ministeren sagde, at det var begrundet i tanken bag det gamle ord: mens græsset gror, dør hørsemor. Jeg skal da være den sidste til at benægte, at der er mange kommissioner og nev, hvor tingene tager vældig lang tid. Men som vi alle sammen ved – og ministeren har jo også selv stemt for museumsloven sidste år – har statens museumsnev kun fungeret fra den 1. januar 1977, og jeg synes ikke, det kan være muligt allerede nu at konstatere, at sådan går det også til i dette nev. Jeg kan ikke forstå, at man allerede i det korte tidsrum skulle have gjort den erfaring, at tingene også får lov til at blive slyt i statens museumsnev.

Melchior (CD):

VS' ordfører, hr. Waldorff, var særdeles morsom fra talerstolen. Jeg har betalt skyldig tribut i den anledning, og man kunne tilføje det ønske, at VS' talere oftere ville tage humoren, herunder selvironien, i brug, det ville kun være forfriskende. Nu kan man naturligvis få noget barokt ud af at anskue tingene barokt, og da jeg nu har citeret H. C. Andersen heroppefra, vil det også være betimeligt at citere en mere moderne digter for nogle næsten lige så kendte ord som dem, jeg citerede før. Det dre-